

Lees nog meer over stoere Steffie:

LEESNIVEAU

		M	E	M	E	M	E	M	E	
AVI	S	3	4	5	6	7	P			
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P		

Avontuur | Voetballen

Toegekend door Cito I.s.m. KPC Groep

Nur 287 / IPP072601

Bisac JUV043000 / JUV064000 / JUV014000

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXXVI Tekst: Annemarie Bon

© MMXXVI Illustraties: Marja Meijer

Omslagontwerp: Petra Gerritsen

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie

in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt

voor het trainen van kunstmatige intelligentie.

kluitman.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLIVERANCIER

STOERE STEFFIE aan de bal

Annemarie Bon

Illustraties

Marja Meijer

De oma van de oma van Steffie

De moeder van Steffie tuurt naar haar laptop en zucht. 'Ik kom er maar niet uit.'

'Waaruit, mama?' vraagt Steffie, terwijl ze dichterbij komt en naar het scherm kijkt. Ze ziet een heel oude zwart-witfoto van een groepje vrouwen. Ze dragen lange rokken tot op de grond en hebben allemaal een hoedje op. Achter hen is een enorme menigte mensen te zien. Sommigen hebben een spandoek bij zich. Steffie kan niet goed lezen wat erop staat. Iets over gelijkheid?

'Ik ben onze stamboom aan het uitzoeken. De oma van mijn moeder moet op deze foto staan, maar ik weet niet wie het is. Ze heet Truida de Goede en staat hier ergens in de buurt van Aletta Jacobs op de foto.'

'Aletta Jacobs? Wie was dat ook alweer?' vraagt Steffie.

Haar moeder lacht. 'Zij was de eerste vrouw die mocht studeren en de eerste vrouw die huisarts werd. Ze was een voorbeeld voor veel vrouwen.' 'O ja, daar hebben we het op school over gehad!

Wanneer en waar is deze foto genomen?' vraagt Steffie. Er borrelt een plannetje in haar op om het zelf uit te zoeken met de tijdmachine van Rinus. Naar de oma van haar oma! Dat is nog eens een leuk avontuur.

Steffies moeder kijkt een beetje gek op. 'Op 18 juni 1916. Er was toen een betoging in Amsterdam. Vrouwen wilden kiesrecht, net als mannen. Er waren 18.000 vrouwen én mannen op de been.'

'Kiesrecht?' vraagt Steffie.

Haar moeder knikt. 'Vrouwen mochten vroeger niet stemmen voor een nieuwe regering. Dat was zo oneerlijk! Ze mochten trouwens sowieso bijna niks zelf bepalen. De vader of man was de baas in

huis. Vrouwen hadden geen eigen geld. Ze waren alleen goed om het huishouden te doen en voor de kinderen te zorgen. Het was echt dapper dat vrouwen in opstand kwamen.'

Steffie kijkt nog eens naar de foto. 'Dus Truida was ook heel dapper en stoer?'

'Als ik het goed heb, heeft zij gezorgd voor de eerste voetbalwedstrijd voor vrouwen in Nederland. Dat was in Oostzaan.'

'Echt? De oma van mijn oma was een Oranje Leeuwin!' juicht Steffie. 'Het zit in de familie!'

O, ze wil de oma van haar oma echt ontmoeten.

'Mam, ik heb een idee,' zegt Steffie. 'Kan je die foto even printen? Ik weet wie je kan helpen: Rinus, die rare uitvinder. Hij weet heel van geschiedenis. Hij komt er wel achter wie zij is op de foto.'

'Ga jij wel eens op bezoek bij die rare uitvinder?' vraagt mama bezorgd.

'Heel soms,' zegt Steffie. 'Als mijn bal in zijn tuin komt. Hij is heel aardig.'

Dat stelt haar moeder gerust en even later stopt Steffie de foto in haar broekzak. Dan pakt ze haar

bal. 'Daarna ga ik voetballen. We spelen vandaag de jongens tegen de meisjes. Ik ben op tijd terug voor het eten.'

'Goed, hoor,' zegt haar moeder afwezig. Ze is alweer in haar stamboom verdiept.

Zo, denkt Steffie, en nu hup met de tijdmachine van Rinus naar de grote betoging. Dat niet Rinus gaat uitzoeken wie op de foto Truida de Goede is, maar zij zelf, hoeft haar moeder niet te weten. De tijdmachine van Rinus is een groot geheim en dat zij er avonturen mee beleeft al helemaal!

In de Jordaan

Gelukkig is Rinus in zijn lab en mag Steffie met de tijdmachine op reis.

Rinus stelt de tijd en plaats in. 'Ben je er klaar voor? Heb je het alarmklokje om?'

Niet veel later komt Steffie met een plofje terecht in Amsterdam op 18 juni 1916. Steffie is wel eens vaker in de hoofdstad geweest, maar nu kijkt ze verbaasd om zich heen. Waar is ze? De huizen lijken wel op instorten te staan, zo oud zien ze eruit.

Maar ineens herkent ze een huis. Ze is in de Jordaan. Hier woont haar tante! Eh... hier woont haar tante over meer dan honderd jaar.

Steffie is een keer naar de Middeleeuwen gereisd met de tijdmachine. In die stad stonk het, vond ze toen. Nou, dat was niks vergeleken met de stank en de troep hier. Er ligt heel veel afval op straat. En voor de huizen staan emmers met zwermen vliegen erboven. Als Steffie dichterbij komt en in een emmer kijkt, deinst ze terug. Ze ziet én ruikt dat die vol met poep zit. Bah!

Een meisje in kleding vol gaten loopt op haar af. 'Ja, stinkie stinkie, hè? De Boldootkar is laat vandaag. Komt vast door die grote betoging.'

Steffie trekt haar wenkbrauwen op. 'Boldootkar?'

'Je kan wel merken dat jij in een goede wijk woont,' zegt het meisje. 'Jullie hebben zeker al riool? Bij ons halen ze elke dag de poep op. Goeie mest, zeggen ze.'